

MUNI
ARTS

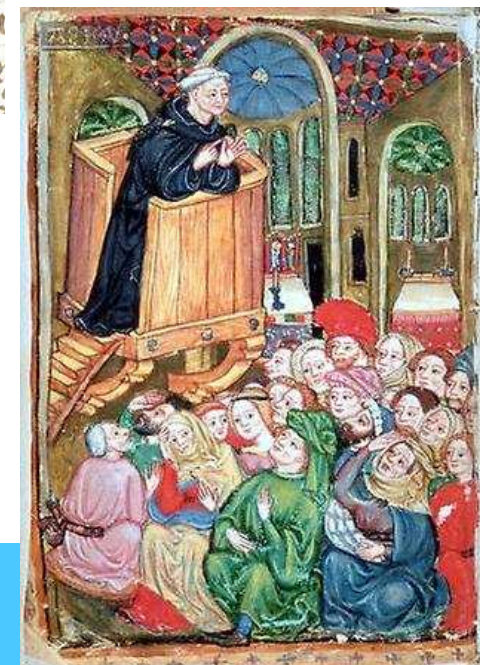
Jak ukončit studium na středověké univerzitě? Husovy latinské promoční řeči.

Petra Mutlová

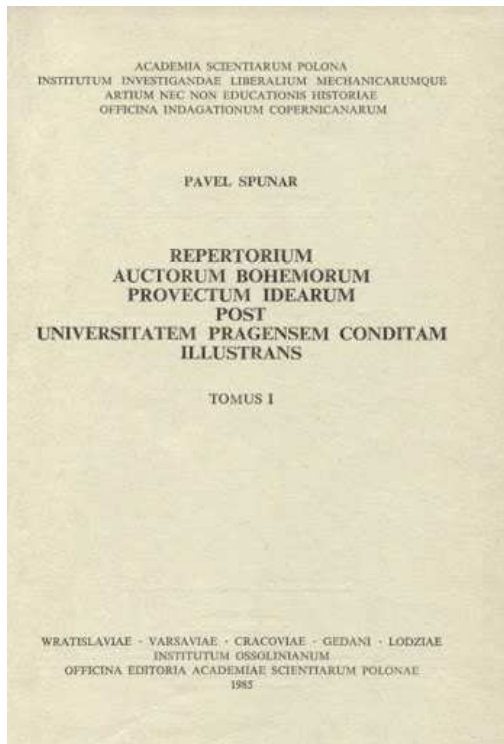
Ústav klasických studií – [Magistri Iohannis Hus Opera Omnia](#)

Specifika středověké latinské literatury?

- „Podvojný charakter“
díky jednotnému jazyku (latina) je každý středověký autor píšící latinsky a jeho díla součástí jak evropské, tak národních literatur
- **Obtížně vymežitelný žánrový systém**
- **Synkretismus funkcí**
středolatinské literární dílo má obvykle více než pouze jednu hlavní funkci
- **Součástí středolatinské literatury je i odborná literatura**
- **Fragmentární a rukopisné dochování**
- **Středověká díla často dochována anonymně**
středověkému autoru jsou cizí pojmy jako duševní vlastnictví či plagiát
- **Specifické publikum**
kdo umí latinsky?
- **Oralita**
texty často určeny k hlasitému předčítání

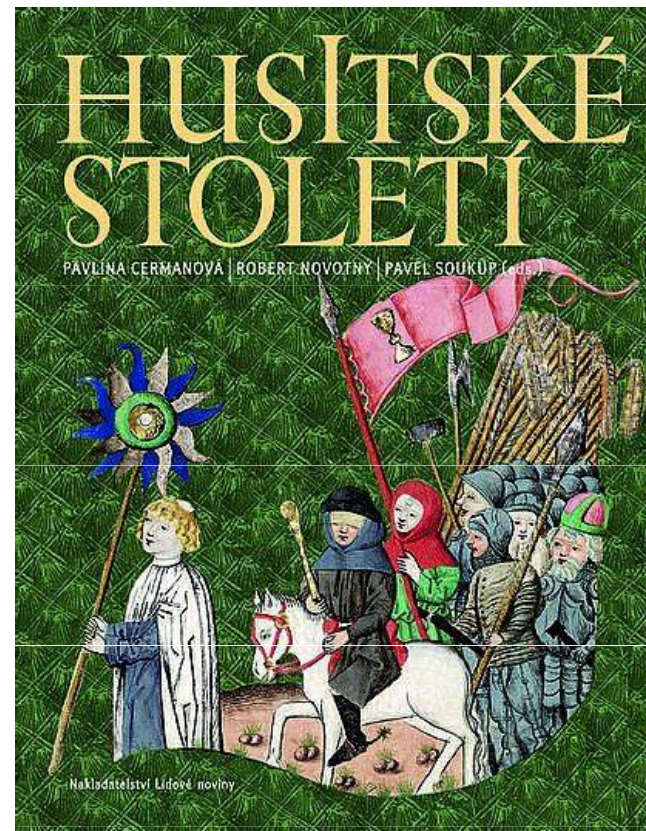

Literární produkce české reformace

Literární produkce české reformace

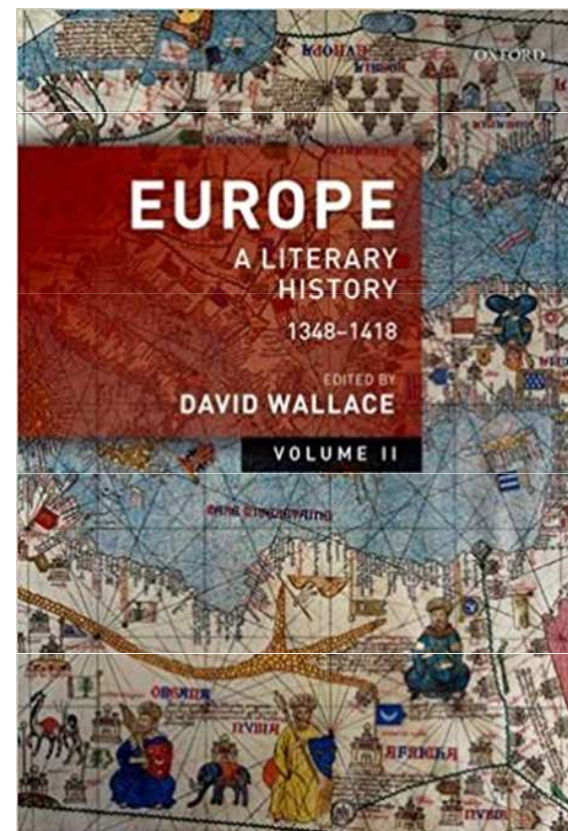
- *Velké dějiny zemí koruny české*, ed. P. Čornej. L. Bobková, M. Bartlová, vol. IV-V, Praha 2000, 2003
- J. Boubín: in "Písemnictví", in *Husitské století*, ed. P. Cermanová - R. Novotný - P. Soukup, Praha 2014
- L. Jiroušková: "The windows on Europe close: Jan Hus and afterwards", in *Europe. A literary history, 1348-1418*, ed. D. Wallace, Oxford 2016

Literární produkce české reformace

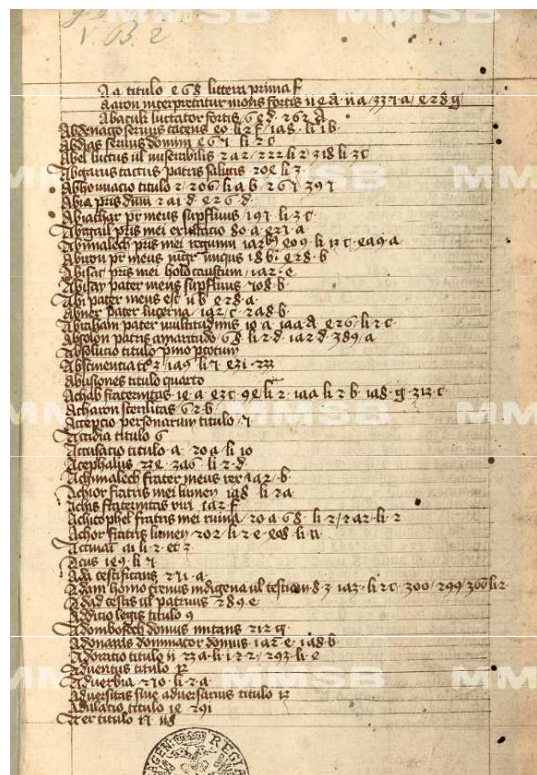
–*The windows on Europe close: Jan Hus and afterwards:*

–“The Hussite Revolution sealed the final loss of the European, international, multicultural, and multilingual dimensions of Bohemia....After the radicalization of the debate and the outbreak of the Hussite Wars, new literature ... served narrowly political ends. The spectrum of genres was reduced. ... the Hussite Wars brought irrevocable change to the greatest period of Bohemian cultural and literary history.”

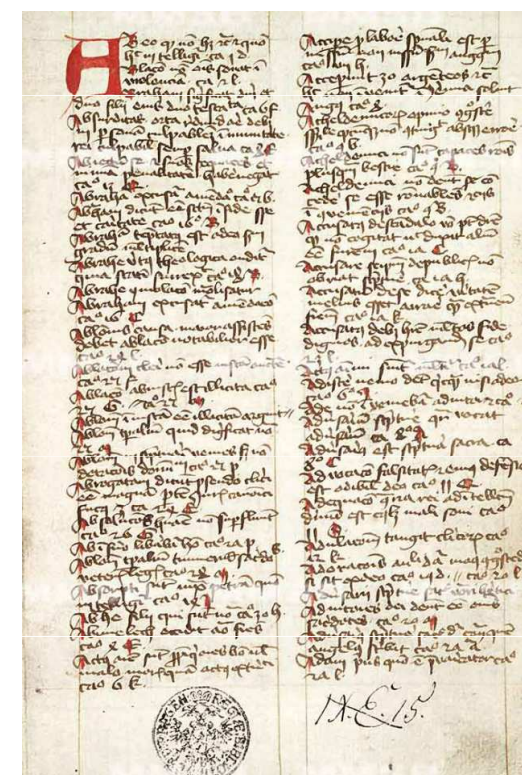

Recepce textů Johna Viklefa v Praze

- Praha jako pulzující centrum textové produkce
- autoritativní kopie Viklefových textů
- inovativní textové pomůcky:
 - katalog Viklefových děl (1415)
 - indexy k Viklefovým textům (1432–1433)
 - accessus ad Wiclef (*Floretum*, *Rosarium*)

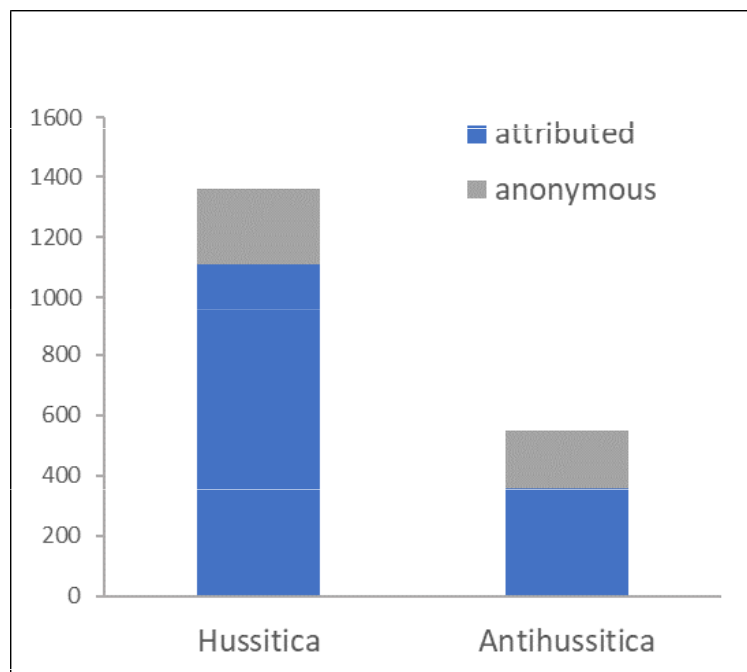

Praha, NK, V B 2, f. 1r

Praha, NK, X E 11, f. 1r

“Raně / Reformační” literatura

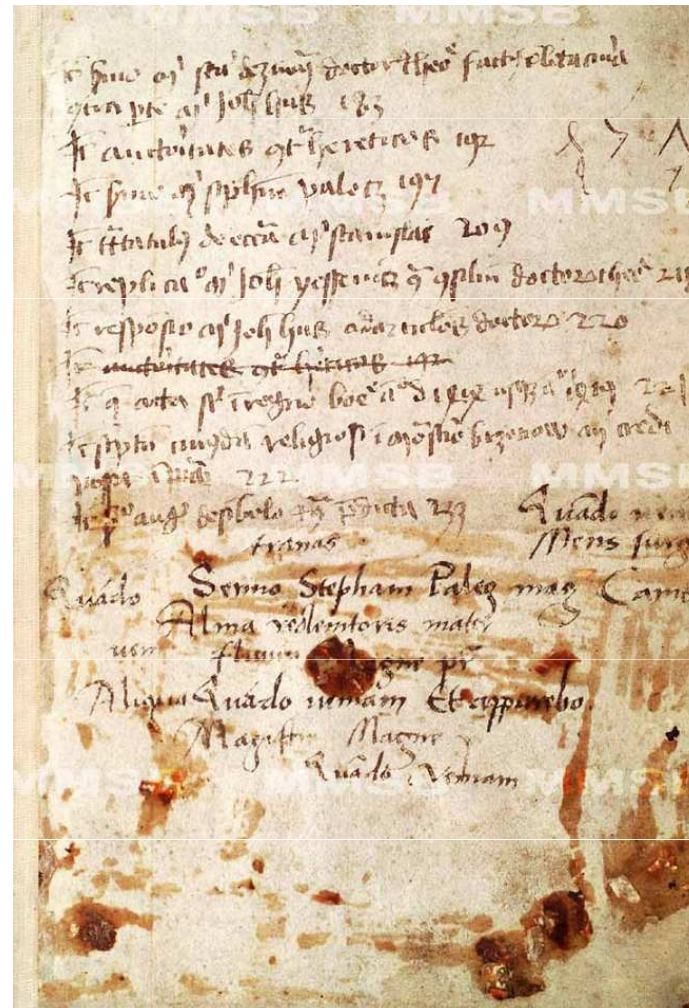
Škarka (1948): „literatura bez autorů a generací“

- 1908 textů: 77% připsáno 94 autorům, 23% anonymních
- protihusitský diskurz: 280 textů, 34% anonymních
- 1420s: 50 jmen autorů

Počet dochovaných textů bohemikální provenience z husitského období, rozdělených na anonymní texty a texty připsané známým autorům; dále na mezi husitské a protihusitské autory. Data: Spunarovo *Repertorium* (1985, 1995) doplněné o informace ze soupisů literární činnosti Jana Husa (BARTOŠ – SPUNAR 1965) a Jeronýma Pražského (ŠMAHEL – SILAGI 2010).

Autorské atribuce

Rejstřík obsahující informace o autorství, včetně textů v současnosti ztracených, ve středověkém univerzitním kodexu z pražské univerzity, pol. 15. stol., v současnosti uloženém v Národní knihovně v Praze, sign. III G 6.

Literární činnost Jana Husa

přes 300 položek:

500 středověkých rukopisů

80 knihoven and archivů

- 278 jistých atribucí
- 17 sporných atribucí
- 25 nepravých atribucí

Geografická distribuce Husových textů v současných paměťových institucích. Velikost kroužku reflektuje počet dochovaných kopií. Data: Bartoš – Spunar (1965); doplněno o aktualizované informace z online databáze Husových Opera omnia (<https://hus.phil.muni.cz/database>).

Pasování prváků?

Beānie (*depositio agrestium morum / cornuum* - odložení selských mravů / rohů)

Bestia equalis asino nesciens vitam studiosorum (zvíře podobající se oslu neznalé života studentského)

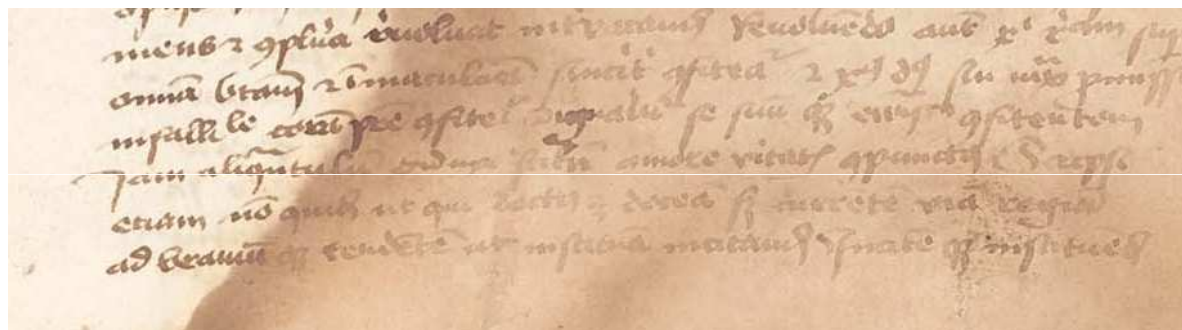
Liber decanorum (I 125): „mores agrestes in hirco per beāniam, ut dicunt, reliquisset“

Manuálník V. Korandy (120): „Scripsi eciam non quidem, ut qui doctus est, doceam, sed currentem viam regiam ad beāniamque tendentem ut institutam incitandum incitemque instituendum.“

Humanistické verše o beáníích

Bella cornuti renovamus hirci
et beanorum veterem palaestram.
Huc ades, qui vis pietate dignos discere mores!
In fero quis non equitavit hirco,
Pegaseo nunquam fruitur caballo.
Maximae parvo veniunt labore commoditates.

Obnovujeme boje rohatého kozla
a staré hřiště beánů.
Pojď sem, kdo se chceš naučit ctihodným
mravům!
Kdo nejezdil na divokém kozlu,
nikdy nebude mít prospěch z koně Pégasa.
Za malou práci se dostaví největší výhody.

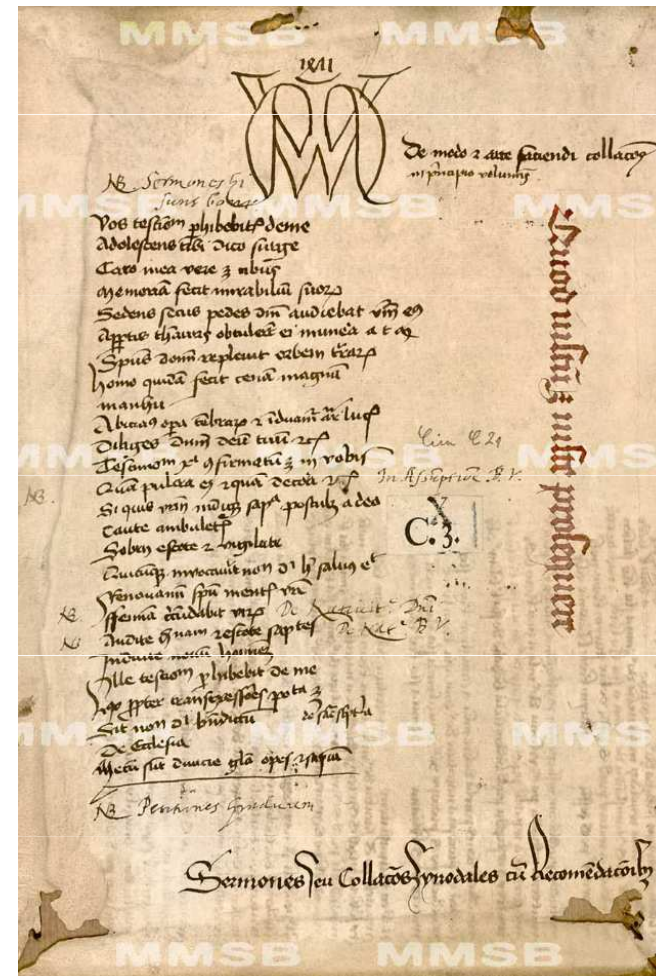
Manuálík Václava Korandy (Praha, NK, XVII F 2, fol. 98r)

Husovy rekomendační promluvy

- 1398 ustanoven jako *examinator* na pražské univerzitě
- 12 projevů (1398–1410)
 - bakalářské determinace: *Studuit agere quod iustum est; Discens factus est sciens; Fulget virtute modestus; Veniat cuculus; Quere bonos mores; Filius esto bonus; Recte vivas; Quere quid sit virtus; Instrue preceptis animum; Da adverbia; Forcia adversis opponite pectora verbis*
 - magisterské inepce: *Proice omnia ista; Principatus virum ostendit*
 - *Si vultis nichil timere*
- dochování v 8 středověkých rukopisech

Husovy rekomendační promluvy

- údajné osobní zmínky a narážky
- manuály pro řečníky?
- rejstříky

Praha, NK, X C 3, frontispiece

Fulget virtute modestus (Václav ze Sušice, 22. 1. 1400)

“Reverendi magistri et domini! Sicut vestra plenius novit sapiencia ac reverencia, quod qui decora corporis est adornatus venustate quique bona dotatus est animi honestate, qui morum amplectitur copiositatem, ille fulget virtute modestus, qualis est presens determinans ... Cuncti ergo hunc diligenter aspiciate, qualem habeat corporis dispositionem, qualique forma venustatis induitur, certo discutite iudicio. Ecce, quam mediocris magnitudinis natura sibi corpus exhibuit, ne forte brevitatis nimia stantem ipsum sedere faciat, iuxta illud Ovidii De amore...

Cernite etiam caput ipsius rotundum! Sicut nobilissimam figuram obtinet, sic nobilissimis virtutum scientiarum thesauris se fore inpletum demonstrat. Nam sicut figura spherica omnium figurarum est figura capacissima, sic ipsius caput rotundum omnium scientiarum capacissimum.”

Proice omnia ista (1400, neznámý kandidát)

“Respice hunc, quem primo cernis. Numquid natura dormivit, dum ipsum in esse produxit? Certe non, sed secundum debitam proporcionem vigilantissime eum produxit et disposuit. Nam stature medius, ut in medio virtuosus consisteret; capite rotundus, quo capacissimus omnium virtutum existeret; fronte mediocriter lata, ut eum natura ingeniosum teste Philosopho ostenderet; oculi clari, ut archana conspiceret ... os rotundum, rubicundum, facundiam ipsius eloquentissimam demonstrat. Et quid, si descendam per singula eius membra? De Ulixie dicit Ovidius De amore:

‘Non formosus erat, sed erat facundus Ulixes.’

Sed de ipso nobis testantibus licite posset dici: Formosus erat et facundus erat hic ipse. Sed quid? Ex hiis, domine inceptor, non te extollas, quia pulcra dispositio est humilitatis conpositiva.”

Veniat cuculus (Martin Kunšův z Prahy, 15. 7. 1400)

Kukulus autem, ut patet in libro De kukulo, primo libenter dormit et est piger. Unde Yemps contendens cum Vere dixit: “Non veniat kukulus, sed nigris dormiat antris.” Hic kukulus est noster determinans, de quo dicit Gamfredus in sua Poetria: “Scisne moram pigri?”, scilicet kukuli Martini. “Si mane citetur, obaudit. Si citetur aduc iterata voce sonora, nare vigil stertit tandemque timore coactus, ore tamen lento lingvam movet et – Michi quid vis? – inquit.” Ad quem dixi: “Surge, veni.” Respondit: “Nox est, permittite quiescam!” “Ymo dies est. Surge. Veni.” Respondit: “Deus meus! En, ego surgo. Vade, sequar.” Nec me sequitur. Sic me decipit. Dixi: „Et tu non venies?“ Ait: „Dudum venissem, sed michi vestes quero, sed non invenio.“ Nihil est. „Te, Birea, novi. Surge cito!“ „Magister, sum presto!“ Nec hoc est tamen. Ymo vel caput huc illuc vertit, vel brachia scalpit, membra vel in longum distendit. Sic tibi quasdā undelibet morulas querit. Semper venit ore, non pede; coactus forte movens gressum trahit a testudine morum.

Tak tedy kukačka, jak vidíme ve skladbě o kukačce, především ráda spí a je líná. Proto Zima v zápase s Jarem řekla: „Kukačka ať sem nejde, ať v temné jeskyni dříme.“ Tato kukačka je náš kandidát a mluví o něm Galfred ve své Poetice: „Víš, jak se loudá lenoch, totiž kukačka Martin? Když budíš ho ráno, je hluchý. A když ho voláš znova a hlasitě na něho křičíš, vzbudí se, potáhne nosem, a protože trochu se bojí, přece jen otevře pusou a ‘Co mi chceš?’ povídá líně.“ Rekl jsem mu: „Vstávej a pojd!“ Odpoví: „Je noc a odpočívat mne nech.“ „Ale je den! Vstávej!“ – Panebože, vždyť vstávám ... běž, já jdu za tebou.“ Ale nejde, jenom mě šidí. Rekl jsem: „Tak nepůjdeš?“ A on: „Sel bych už dávno, nemám však šaty a pořád je hledám, hledám a nemohu najít.“ Tak nic. „Ty, Bireo, znám tě, honem vstávej!“ „Mistře, už jdu!“ Ale nedošlo k tomu, jen vrtí hlavou sem a tam anebo škrábe si paže nebo se protahuje, a takhle dělá, co může, jen aby získal odklad. Pořád jde – ale jen pusou, nohama ne. Tak takhle když jde, to nepřijde nikdy. Nakonec tedy jen z musu se vleče jak nějaká želva.

Proice omnia ista (1400, neznámý kandidát)

Magistri ergo et doctoris vos nunc attingetis gradum, propter quod ad vos specialiter hortacio fortificativa ad bonum prosequendum. Quod tamen, spero, per ante continue egistis, conversacio vestra pluribus ut probavit, cum in quodam hospicio lacte barbam lavistis, manu de vitro cervisiam hauriendo bibistis et pulmento super digitis recepto vos tamquam sordida vetula puerum nutrivistis. Scirem tamen aliquid de vobis dicere, sed taceo, ne amiciciam firmissimam dissolverem et benignam.

Vy tedy nyní dosáhnete hodnosti mistra a učitele, a z toho důvodu se Vás zvlášť týká povzbuzení jakožto posila k následování dobra. Doufám ovšem, že jste to odjakživa činil, jak jste to mnohým předvedl svým chováním, když jste si v jednom hostinci myl vousy mlékem, pivo jste si ze sklenice nabíral rukou, jídlo si podával prsty a krmil jste se, jako když nějaká špinavá stařena krmí děcko. Vůbec bych o Vás mohl ledacos povědět, ale pomlčím, abych nepokazil naše pevné a milé přátelství.

Filius esto bonus (5. 3. 1402, Martin z Křiževců)

Filius ergo esto bonus, quia mater facultas arcium benigne te in gremium suum allicit, quia filios suos de omnibus mundi partibus in unum colligit dicens: „Ad me convenite, scolares caste vite,“ inquit, „sciencia vos inebriabo, lac potum vobis dabo cum affluencia et collectos in mundum dispergit ad prolificandum partibus ceteris filios destinando. Unde et te, domine Martine, de partibus vocavit remotis, quia de Dalmacia, que Tureis immediate quasi est coniuncta. Ne tamen operibus eorum communices, dixit ad te: Filius esto bonus, matri tue fideliter adherendo et adversariis fortiter resistendo.

Tedy buď dobrý syn: vždyť matka artistická fakulta tě laskavě vábí do své náruče, neboť své syny shromažďuje ze všech konců světa a říká jim: „Pojďte ke mně, studenti čistého života, já vás opojím vědomostmi, dám vám v hojnosti za nápoj mléko“; poté, co je shromáždí, je zase rozptýlí po světě a dá jim za úkol, aby plodili syny v dalších zemích. Také tebe, pane Martine, povolala ze vzdálených krajín, totiž z Dalmácie, ze země, která skoro bezprostředně sousedí s Turky. Aby ses však nepodílel na jejich skutcích, řekla ti: Buď dobrý syn, drž se věrně své matky a statečně vzdoruj nepřátelům.

Filius esto bonus (5. 3. 1402, Martin z Křiževců)

Et si veris non gliscis favorem, tunc matris
expecta amorem, quia filius es, ipsa emit et
venit grata dabitque optata, iussis si
obtemperes, que suis dilectis filiis precio
diutino comparavit. Nam genitrix munera
prestat monens, prius, ut filius mala devitans in
bonis quiescat. Mater ergo vestra facultas
arcium, ex cuius uberibus lac scienciarum
habunde suxistis, tamquam fidelis mater suo
filio, ymmo quasi denovo genito cupiens
conferre donarium, vocem suam dirigit sic
inquiens: Filius esto bonus!

...

Tu ergo, Martine, filius esto bonus, quia iubet
Catho:

„Fer matris imperium, cum verbis exit in iram.“

A i kdybys neprahnul po pŕuvabech jara,
oĉekávej mateřskou lásku: ty jsi syn, matka
přichází z nákupu, a budeš-li ji poslouchat, dá
ti, co si přeješ a co svým milovaným dětem za
drahé peníze pořídila. Neboť matka dary
dává, ale napřed po svém synu žádá, aby
nezlobil a pořád byl hodný. Tak tedy Vaše
matka artistická fakulta, z jejíž prsou jste
bohatě sál mléko vědeckého poznání, Vám
teď jako svému synu, dokonce jako synu
právě narozenému, touží dát dar a říká Vám:
Buď dobrý syn!

...

Ty tedy, Martine, buď dobrý syn, protože Cato
přikazuje:

„Snášej vládu své matky, i když se hněvá a
křičí.“

uas q̄ p̄t̄ h̄l̄s̄ c̄p̄l̄s̄ q̄o p̄t̄n̄s̄ ab
ill̄c̄is̄ p̄m̄m̄r̄ī r̄p̄ c̄p̄l̄s̄ d̄c̄t̄ōs̄ l̄c̄ḡ
ut̄ p̄p̄t̄ ad̄ f̄īc̄ p̄t̄n̄s̄ al̄t̄ōr̄ n̄a q̄m̄
p̄t̄ ḡn̄d̄t̄ c̄p̄l̄s̄ p̄l̄l̄t̄ ad̄ p̄m̄ f̄r̄c̄t̄m̄
d̄m̄ aut̄ p̄ō c̄m̄ d̄m̄ p̄l̄ōs̄ t̄ōb̄is̄ n̄a t̄ī
n̄e ḡn̄t̄ īt̄ c̄p̄l̄s̄ p̄l̄l̄t̄ n̄ c̄m̄ b̄e p̄e
p̄t̄r̄ c̄m̄v̄c̄īa d̄m̄ ḡn̄t̄ d̄m̄o q̄ue n̄a
t̄er̄īam̄ ḡȳp̄t̄a c̄ōp̄e q̄m̄t̄ur̄ d̄m̄e r̄

9. **S**ecunda cautio inesse matiana ubi dicitur
inestore licet p̄ finem laboris aliquod
depre si finis sine labore p̄n̄t̄ d̄m̄ia
p̄ḡuadī in aqua p̄t̄n̄s̄ c̄p̄l̄s̄ c̄p̄
p̄ct̄a ymo p̄m̄a m̄t̄m̄d̄ī ab̄p̄c̄n̄a t̄r̄
ḡn̄s̄ ad̄n̄e t̄ī m̄t̄ōr̄e p̄p̄t̄a ymo
p̄n̄e d̄p̄ m̄e ad̄q̄ue q̄m̄la n̄a d̄f̄ōr̄o
n̄e m̄t̄m̄ q̄m̄q̄m̄ ūp̄t̄a d̄e c̄m̄p̄t̄o p̄e t̄ī
p̄m̄ōr̄ d̄e p̄o m̄l̄t̄ d̄e n̄a. sed q̄m̄a n̄c̄
m̄e p̄e n̄o m̄t̄m̄t̄a ab̄p̄c̄t̄ sed p̄m̄p̄o
c̄m̄a p̄ p̄t̄a n̄m̄s̄ p̄l̄l̄c̄d̄o p̄l̄m̄e q̄ p̄e
m̄d̄c̄l̄c̄n̄a yd̄m̄m̄s̄ n̄o b̄is̄ p̄e t̄m̄p̄o n̄a
c̄m̄d̄ī ōp̄e n̄e t̄ī d̄o p̄n̄e t̄o m̄e p̄o f̄o
p̄m̄ t̄m̄t̄a. et c̄ī n̄a ymo d̄e m̄t̄m̄s̄
p̄m̄l̄t̄ōr̄o d̄m̄o p̄m̄a m̄e p̄o c̄p̄l̄t̄
q̄m̄o n̄o c̄al̄m̄ōr̄o t̄ī d̄m̄ t̄e p̄m̄a n̄e
c̄al̄m̄ōr̄o t̄ī d̄m̄o d̄m̄ p̄m̄a n̄e d̄e
p̄o t̄o r̄e p̄m̄t̄a t̄e. aut̄ q̄m̄a m̄t̄m̄s̄ r̄e
c̄p̄e s̄m̄t̄ p̄d̄a n̄e t̄ī p̄o p̄t̄e d̄m̄m̄o c̄a
d̄e n̄a a p̄m̄t̄e p̄m̄t̄a n̄e q̄m̄a n̄e c̄e
r̄m̄l̄t̄ī c̄ōr̄a m̄l̄t̄o yd̄m̄e o b̄v̄m̄l̄c̄n̄e
sed q̄m̄a d̄l̄c̄t̄e q̄m̄e t̄p̄a p̄e p̄m̄p̄o n̄
p̄t̄a m̄e p̄e c̄p̄t̄a d̄e p̄m̄t̄e n̄a q̄m̄e p̄e
n̄a n̄a t̄e d̄e c̄m̄p̄o c̄p̄t̄e t̄ī c̄d̄m̄e r̄e
q̄m̄a p̄m̄l̄t̄a t̄e c̄p̄l̄c̄n̄e p̄a p̄e p̄m̄a
m̄p̄o d̄o ab̄p̄c̄t̄a n̄e p̄m̄q̄m̄at̄ t̄a p̄e ōm̄d̄o
l̄l̄c̄l̄s̄ d̄e t̄m̄l̄o d̄l̄c̄t̄e d̄e q̄ p̄m̄p̄o r̄o
p̄m̄a n̄e p̄m̄a n̄e n̄e t̄e d̄e d̄e d̄e
p̄m̄a n̄e p̄m̄a n̄e q̄m̄e q̄m̄e p̄m̄a n̄e
p̄m̄a n̄e p̄m̄a n̄e q̄m̄e q̄m̄e p̄m̄a n̄e
p̄m̄a n̄e p̄m̄a n̄e q̄m̄e q̄m̄e p̄m̄a n̄e

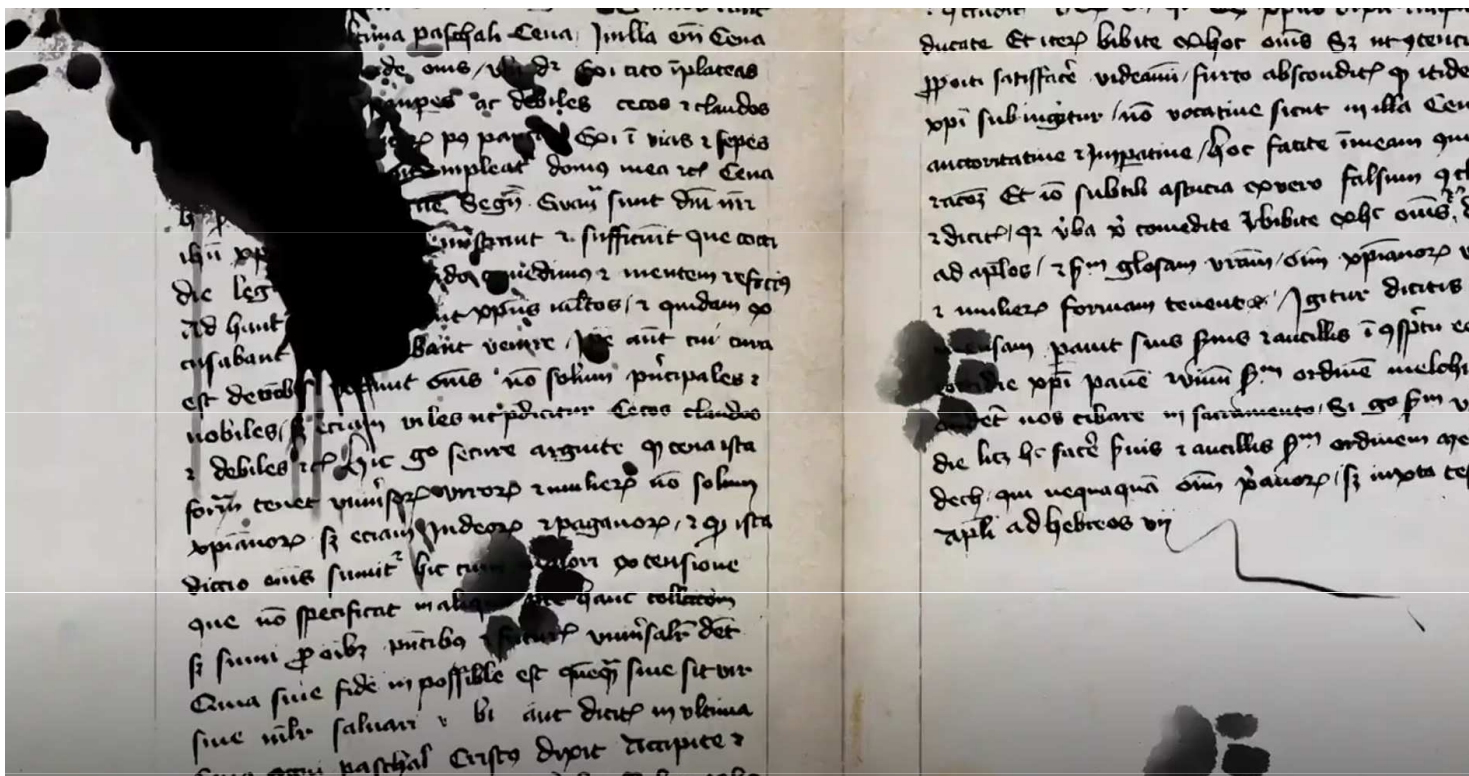
utius i bono quiescat in ergo dicit
facilis curat exous ubi dicitur lac p̄m̄p̄o
p̄m̄e p̄m̄o t̄m̄p̄o p̄m̄o n̄a p̄o
p̄l̄o ymo q̄m̄a d̄e n̄o ḡn̄t̄o c̄p̄e
c̄m̄p̄e d̄m̄m̄ n̄e p̄a d̄m̄t̄e p̄e n̄
q̄m̄e. p̄l̄us q̄m̄o b̄o m̄s̄ r̄o p̄a d̄m̄
q̄ d̄e n̄a d̄ī b̄a p̄d̄c̄a p̄d̄c̄a m̄a l̄īs̄
c̄ōr̄o īl̄l̄ c̄m̄p̄l̄t̄o r̄o p̄m̄s̄ t̄m̄l̄ p̄m̄e
q̄m̄a d̄. p̄l̄us q̄m̄o b̄o m̄s̄ n̄a p̄ p̄a r̄e
m̄l̄īs̄ ēt̄ t̄u p̄l̄us q̄m̄o b̄o m̄s̄ p̄ p̄o
b̄o m̄s̄ ēt̄ t̄u p̄l̄us q̄m̄o b̄o m̄s̄. d̄m̄t̄e
q̄m̄a b̄o m̄s̄ ēt̄ q̄m̄a p̄o m̄l̄īs̄ ēt̄
n̄t̄ m̄l̄a ēt̄. īn p̄m̄o ēt̄ b̄o m̄s̄ q̄m̄a
d̄m̄t̄e d̄e m̄a m̄l̄īs̄. d̄m̄t̄e p̄ b̄o m̄s̄
ēt̄ īn p̄a p̄e n̄e p̄m̄e d̄ī m̄l̄īs̄ ēt̄
c̄ōl̄l̄e p̄l̄us q̄m̄o b̄o m̄s̄ q̄o p̄l̄us q̄m̄o
b̄o m̄s̄ q̄m̄a b̄a d̄o m̄l̄t̄e d̄. d̄m̄t̄e
q̄m̄o n̄a q̄m̄e p̄l̄c̄t̄e c̄a d̄o d̄. d̄
b̄o m̄s̄ ēt̄ b̄o m̄s̄ n̄e t̄e m̄l̄a d̄m̄a
p̄m̄a n̄. t̄u q̄o d̄m̄. p̄l̄us q̄m̄o b̄o m̄s̄
q̄m̄a m̄l̄t̄e c̄a d̄o p̄f̄e r̄ m̄t̄e m̄p̄o r̄m̄
c̄m̄ȳ t̄ī b̄is̄ ēp̄it̄ ī n̄a p̄l̄us q̄o ēt̄o b̄o
p̄ n̄r̄ n̄a p̄m̄l̄t̄e a t̄m̄ c̄ōr̄e t̄ī b̄is̄
q̄o a m̄a t̄o p̄e a r̄ḡm̄e n̄ q̄m̄a ī n̄a
ī m̄o r̄t̄e o b̄e d̄īa t̄e p̄l̄c̄d̄o v̄o l̄e n̄e
n̄t̄ ēt̄e p̄l̄us b̄o m̄s̄ n̄t̄ p̄e b̄o m̄s̄
m̄l̄t̄e c̄a d̄o d̄. c̄ī b̄o m̄s̄ a m̄l̄īa n̄t̄
p̄e m̄l̄īo r̄a d̄e t̄e q̄o c̄e p̄t̄e d̄.
īn ōm̄l̄īs̄ īm̄t̄e m̄l̄īo r̄e n̄t̄ p̄e ōp̄
t̄m̄ȳ a n̄d̄ī p̄p̄t̄e r̄o c̄e p̄t̄e a p̄t̄m̄ȳ ēt̄
īl̄l̄e q̄m̄a n̄o p̄l̄o d̄m̄t̄e b̄o m̄t̄e a b̄p̄e
p̄e d̄e a d̄a b̄l̄e r̄e t̄e d̄e d̄m̄t̄e īn p̄o
l̄e ḡa l̄īo p̄e q̄o p̄m̄a q̄m̄a d̄e t̄e b̄ī p̄l̄īḡ
ēt̄o b̄o m̄s̄ p̄e r̄o n̄t̄e m̄l̄īo r̄e q̄.
d̄m̄t̄e a l̄l̄e p̄e r̄o b̄o n̄a r̄e m̄l̄īo r̄e
p̄e q̄m̄a d̄e p̄e n̄e r̄e b̄o n̄a r̄e m̄l̄īo r̄e
m̄l̄īo r̄e o p̄t̄m̄a r̄e n̄t̄e q̄o p̄l̄īḡ ēt̄o b̄o
n̄o m̄l̄īo q̄m̄a a b̄p̄c̄t̄e n̄o m̄l̄īo r̄e
n̄e m̄l̄īo r̄e c̄e t̄e c̄m̄p̄t̄e n̄e p̄a t̄e
c̄m̄t̄e p̄e d̄o r̄o m̄l̄īo q̄m̄e r̄e l̄īc̄t̄e p̄e p̄e
n̄t̄īl̄īo r̄o r̄o n̄e q̄m̄e r̄a p̄e o p̄t̄e n̄e q̄m̄e
r̄e t̄m̄l̄īo b̄a d̄o d̄e n̄e c̄ī b̄o m̄s̄ a m̄l̄īa
r̄e a n̄e d̄m̄l̄īo d̄ īn p̄m̄o p̄m̄a n̄e p̄a
c̄ōm̄p̄t̄e c̄m̄p̄e r̄e p̄e n̄e q̄m̄e m̄l̄īo r̄e
p̄m̄a q̄m̄a m̄l̄īo a p̄t̄e d̄ p̄e n̄e m̄l̄īo r̄e

bonus esto bonus ne te mala d̄m̄a
p̄m̄a n̄. t̄u q̄o d̄m̄. p̄l̄us q̄m̄o b̄o m̄s̄
q̄m̄a m̄l̄t̄e c̄a d̄o p̄f̄e r̄ m̄t̄e m̄p̄o r̄m̄
c̄m̄ȳ t̄ī b̄is̄ ēp̄it̄ ī n̄a p̄l̄us q̄o ēt̄o b̄o
p̄ n̄r̄ n̄a p̄m̄l̄t̄e a t̄m̄ c̄ōr̄e t̄ī b̄is̄

Praha, NK, X C 3, f. 130r

Děkuji vám za pozornost!

MAGISTRI IOHANNIS HUS OPERA OMNIA
(HUS.PHIL.MUNI.CZ)

MUNI
ARTS